

ΕΤΡΟΥΣΚΟ-ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΚΕΡΑΜΙΚΗ

Παράλληλα με τις άλλες υπογεωμετρικές κατηγορίες της ετρουσκικής κεραμικής εμφανίζονται από το τελευταίο τέταρτο του 7ου αι. π.Χ. (630/20 π.Χ.) και ετρουσκικές μιμήσεις των ιδιαίτερα δημοφιλών εκείνη την εποχή κορινθιακών αγγείων. Η **ετρουσκο-κορινθιακή κεραμική** διαδόθηκε σε όλη την Ετρουρία, αλλά έμεινε περιορισμένη μέσα στα όρια της ιταλικής χερσονήσου.

Η εξέλιξη της κατηγορίας αυτής, χάρη στη νεότερη έρευνα και κυρίως τις μελέτες του J. Szilagyι και της M. Martelli, μπορεί να χωριστεί σε τρεις φάσεις (περιόδους):

I. Πρώιμη περίοδος (ή περίοδος της πολυχρωμίας) (630/620-590 π.Χ.). Χαρακτηρίζεται από την ευρεία χρήση χρωμάτων στην απόδοση των μορφών και των άλλων διακοσμητικών μοτίβων, ενώ τα περιγράμματα άλλοτε σχεδιάζονται με περίγραμμα και άλλοτε είναι εγγάρακτα (1). Στη διακόσμηση των αγγείων κυριαρχούν οι ζωφόροι με ζώα. Οι αμφορείς αποτελούν το συνηθέστερο σχήμα και συχνά το μεγαλύτερο τμήμα του σώματός τους καλύπτεται με φοιιδωτό κόσμημα, όπως στην **Ομάδα των φοιιδωτών αμφορίσκων** (2). Κέντρα παραγωγής λειτουργούσαν αρχικά στο Vulci, με εκπροσώπους τον **Z. της Pescia-Romana** και τον **Z. της γενειοφόρου Σφίγγας** (3-4), ίσως τον πρώτο που χρησιμοποίησε τον μελανόμορφο ρυθμό στην Ετρουρία, και λίγο αργότερα στο Caere (**Z. του Monte Abbatone** και ο κύκλος του, **Z. του Castellani**).

II. Μέση περίοδος (590/80-560 π.Χ.). Αυτή η φάση χαρακτηρίζεται από την καλλιτεχνική πρωτοπορία των εργαστηρίων που λειτουργούσαν στο Vulci (5). Η παραγωγή των αγγείων αποκτά πλέον μαζικό και ομοιόμορφο χαρακτήρα.

III. Ύστερη περίοδος (560-540/530 π.Χ.). Η τοπική παραγωγή περιορίζεται στην Tarquinia (6), όπου οι ερευνητές έχουν ξεχωρίσει τρία επιμέρους εργαστήρια: την **Ομάδα του ανθρώπινου προσώπειου**, την **Ομάδα των αντιθετικών ζευγαριών με πετεινούς** και την **Ομάδα των πουλιών**. Κυριότερα σχήματα είναι το αλάβαστρο, ο σφαιρικός αρύβαλλος και η πυξίδα.

Ελένη Μανακίδου

1. Πολύχρωμη όλπη από την Tarquinia, τέλη 7ου αι. π.Χ.

2. Αμφορέας από το Caere, αρχές 6ου αι. π.Χ.

3. Όλπη του Z. της γενειοφόρου Σφίγγας, 620/600 π.Χ.

4. Αμφορέας από το Vulci, Z. της γενειοφόρου Σφίγγας

5. Οινοχόη του Z. του Volunteer, 580/70 π.Χ.

6. Όλπη από την Tarquinia, 560/40 π.Χ.